

alt spor etter levande liv der de kom over. Ordren til sivilbefolkning gikk ut på at de kunde ta med seg inntil 15 kilos bagasje og forsvinne. De ble husene brent etter at verdifullere ting var røvet og husdyrene slakt og fortåret av nazistene. Folk som nølet med å forlate gård og grunn ble drept med revolver og de som bent fram nektet å reise ble skutt. At Judas Lie er et utyske av aller verste sort vet alle fra før. Mange har imidlertid mer at Lippestad var en bedre type. Alle som har fulgt også denne herres virksomhet vet dog at der bak hans glatte ytre og moderate tale skjuler seg en saktist som ikke er bedre enn de andre. Det har alltid fulgt massearrestasjoner på de steder Lippestad har vært og holdt foredrag eller inspisert. Hans skilte i Nord Norge i disse dager bekrefter riktigheten av denne karakteristikk. For å rettferdiggjøre den landsulykke quislingene har ført inn over Nord Norge har de ført en vahnittig propaganda om bolsjevikterror og bolsjevikfrykt der nord, og at det derfor var sivilbefolkningen selv som ønsket å vakuere. Som vanlig er propagandaen 150 pst løgn. Finnmarkingen har aldri ret noen frykt overfor russerne og hva den påståtte terror angår så er det der oppe som i Polen, Frankrike, Norge osv. tyskerne som driver den. Det er ledes bemerkelsesverdig at quislingpressen til dags dato ikke har klart å offentliggjøre mer enn et eneste navn av de mange som de påstår russerne har skutt der nord, og denne ene er quislingen, varaordfører Haugen på Kirkenes. Var sikker, hadde det vært flere vilde vi omgående ha fått vite navnene med de feteste typer. At det heller ikke kan være riktig det quislingpressen forteller om at det ikke finnes sivilfolk igjen i Østfinnmark, beviste den samme pressen her om dagen, da de manglet annet bolsjevikstoff, og skrev at russerne i Kirkenes lot kvinner og barn arbeide for seg. Det er et gode med nazipressen, den avskærer stadig sine egne løgner.

Russerne har ikke begått noen "redselsgjeringer" nordpå og vil nok ikke komme til å gjøre det. De har overlatt den sivile administrasjonen til nordmenn og mellom russerne og de fåtallige norske troppene deroppe hersker det beste forhold, forteller en norsk offiser som er kommet ditopp. Russene viser en disiplin og en takt som er mønsterverdig og de russiske soldatene er meget opplyste og kloke. Noe som forresten må være nokså selvsagt når en tenker på de prestasjoner de har utført i denne krigen. Først ble de plutselig overfalt av en makt som dagen i forveien hadde inngått vennskapspakt med dem, og de ble drevet tilbake helt til Moskva og Stalingrad, for så igjen å samles seg til motangrep som allerede nå har rensket Russland for tyskere. Ellers bærer kommunistagitasjonen i nazipressen stadig sterkere vitnesbyrd om at de må ledes av barn. Snart heter det at vår Londonregjering har solgt oss til Moskva, snart til England. Snart er den Moskvavennlig, snart er den i høyeste grad i unåde i Moskva. Nyålig het det om vår Londonregjering at den hadde planer om å ensrette pressen her hjemme når den kom tilbake, men, het det videre "kommunistene skal ikke få komme til orde, for disse er utsiktene mørke for de skal ikke få noe talerør" osv. Quislingene var altså nå blitt bekymret kommunistenes vegne.

Rakkertjeneste.

Den 13. november skrev Aftenposten i en militærkronikk: "De (ruinene i Aachen) er til ingen nytte for ham (Eisenhower) og bereder ham for øyeblikket en nokså karakteristisk bekymring, at han ikke kan finne noen tysker som er villig til å utføre rakkertjeneste for de allierte i den sønderskutte by. Men "nordmennene" i Aftenposten de utfører dag og natt rakkertjeneste i den nasjon som har erobret Norge. Det selv tyskerne holder seg for gode til å unnsere de norske quislingene seg ikke for å gjøre."

Hva hjelp i å miste sin frihet og redde sin Notre Dame?

Et imponerende sabotasjearbeid er i den senere tid blitt utført rundt omkring i landet og især i Oslo hvor det daglig springer bedrifter i luften står i tysk tjeneste. Hadde det vært den fart i sprengningene helt fra begynnelsen som det er nå vilde vi kanskje allerede ha vært kvitt nazistene. Men vi var intet krigerfolk og tenkte mer på vår Notre Dame enn på friheten. Derfor finnes det ennå folk som ikke har fått øynene opp for betydningen av sabotasjen og klager over at attentater og sprengninger også går ut over den norske befolkningen. Disse menneskene fortjener ikke å få bo i et fritt land mer. I en fransk by hadde noen tyskere forskanset seg i kirketårnet. Hva skal de om vi nå må rette kanonmunningene mot tårnet? spurte en alliert offiser byens prest. De kan gjerne legge alle våre kirker i grus bare de skaffer oss friheten igjen, svarte presten.

Sammendrag av London-nyhetene.

I2: Allierte fly kastet inatt 3500 tonn bomber over Karlsruhe, Hellbronn og Hagen. Igår kveld rettet 1000 allierte fly angrep mot forskjellig mål i Skand og tysk okkupert område. Idag ble tankfabrikkene i Berlin bombet av 10 amerikanske flygende festninger som var eskortert av 800 jagere. I Lotningen har amerikanerne nå nådd et sted 3 km. øst forbi Saarlautern. I Ungarn har russerne befridd 100 nye steder og i løpet av siste døgn er det falt 1000 tyskere og ungarere. Russene står nå bare 100 km. fra den østerrikske grense. Det meldes om oppstand og uroligheter i flere byer i Rhinlandene. Den Ordning uttalte i sin utenrikskronikk i kveld at det er et utmattelseslag som foregår på vestfronten og at ingen sensasjoner kan ventes der i den nærmeste framtid.

I2: Den allierte lufteoffensiv mot Tyskland fortsetter. 800 amerikanske flyende festninger eskortert av 800 jagere rettet igår angrep mot krigsviktige mål i Tyskland, især ble fabrikk for framstilling av syntetisk olje angrepet. Britiske fly angrep en konvoy utenfor norskekysten og skjøt 5 skip brand. Amerikanerne har rykket over Saar på fire steder til. I løpet av siste halvår har tyskerne hatt et tap av 3 millioner mann i falne, sårede og fanger. Finske frivillige tropper skal delta i kampen for Norges frigjøring og i de finske byer er det opprettet verivingskontorer. - 91 tyske jagere ble drept under gårdsdagens luftangrep på Tyskland. - En norsk korrespondent Kirkenes har besøkt en rekke av de fangne quislinger deroppe og intervjuet dem. Bl. a. også varaordfører Haugen, som Jonas Lie stod i kringkastingen og fortalte var henrettet av russerne. Disse har overhodet ikke drept en eneste quisling deroppe, men overlatt dem til de norske myndigheter hvis fanger de er. - Utenriksminister Trygve Lie talte i kveld om sin reise til Sverige og at samarbeidet mellom den norske og svenske regjering var den aller beste. Dessverre, sa utenriksministeren, har Norge vært den verste vnsnitt av krigen.

I2: Allierte styrker har gått til nytt angrep i området ved Duren øst for Aachen. 1300 allierte fly angrep igår forskjellige mål i Tyskland. I sør står amerikanerne bare 8 km. fra Saarbrücken og franske og amerikanske styrker trekker seg sammen om Kolmar. - Det opplyses at det var en norsk båt som var den første som seilet inn på den befriete hamn i Antwerpen med forsyninger til de allierte tropper. I Italia har briterne avansert 11 km. nordover fra Ravenna. - Justisminister Terje Wold talte i kveld om sin reise til Finnmark og skildret i sterke farger tyskernes og quislingenes handlinger deroppe som har brent ned rubb og stubb slik at det hverken i byene eller utover landlygdene finnes hus igjen. Aller verst er det gått ut over Vest Finnmark hvor tyskerne hadde hatt bedre tid på seg. I Øst Finnmark er det 18-20.000 mennesker igjen. Nazistene gikk fra hus til hus og jaget folk ut og satte fyr på og for mestedelen ble de berøvet alt de eide. Hele fylkets arkiv er også brennt eller bortført. Russene som overalt har slått seg ned under åpen himmel respekterer norsk lov og samarbeidet med de norske myndigheter er det beste. Utenriksministeren uttalte at de gjenværende landsdele nå måtte være oppmerksomme på den skjebne de vilde lide dersom tyskerne fikk ture fram som de vilde. Ord på var forholdene for underjordisk organisasjon og motstand vanskelig, men lenger sørover måtte man gjøre motstand mot barbarerne. Han ga de tyske soldater den advarsel at de vilde komme til å måtte bygge opp igjen hvert hus og hytte de hadde herjet og brent.

I2: Det amerikanske bruket ved Saarlautern er utvidet 1 km. inn i Siegfriedlinjen. Köln og andre mål ble bombet. Det russiske grep om Budapest blir stadig fastere. Amerikanske fly med basis i Italia har bombet militære mål i Wien. Bonomi danner ny regjering i Italia. Statsminister Churchill redegjorde i en og en halv time langt foredrag i Underhuset idag for borgerkrigen i Hellas. Landet skal ikke ha et styre som folket ikke vil ha, sa Churchill, og han bebudet at der måtte holdes valg så snart ro og orden var gjenopprettet. - Ordførerne i norske kommuner har fått skrivelse fra myndighetene angående utskrivning av kvinner til arbeide for tyskerne. Ganske åpenhertig sier det at arbeidet skal bestå i å være til hygge og glede for soldatene. Ordføreren som utskriver borgervakter i Oslo har fått sitt arkiv oppbrent og Sløvsbergs renseri er 20.000 tyske uniformer brent, alt som følge av sabotasjehandlingene.

London 9-12: Marskalk Stalin melder at den tysk-ungarske motstand nord øst for Budapest er brutt sammen. Britene har utvidet sitt bruhode over moneelva på Adriaterkysten. 400 amerikanske bombere ledsaget av 300 jage angrep mål blandt annet i Stuttgart. Det britiske admiralitet har gitt n mere opplysninger om det tyske fjernvåpen V.2. Disse rakettbombene veier tonn, har en lengde på 16 meter og er 2 meter i tversnitt. De har en aks radius av 300 km. og går opp i en høyde av 100 km. Deres sprengvirkning omtrent som V.I. Treffsikkerheten er ikke stor og våpnets militære betyd minimal.

IO-12: Første amerikanske arme har gjenopptatt angrepet mot inngangen til Ruhr og har nådd fire nye landsbyer ved elven Roer. 500 amerikanske b bemaskiner og 650 jagere angrep bl.a. Coblenz og Bingen. Britiske fly ang inatt Berlin. Schodaverkene og Regensburg ble likeså angrepet. Budapest e omringet på tre kanter. I syd står russerne 15 km. fra byen og i nord 8 k På norskekysten ble to skip utenfor Haugesund satt i brann. Ryktene om tyskerne har sluttet å bygge ubåter skriver seg åpenbart fra tyskerne sel melder admiralitet, som mener at tyskerne snart kommer til å opptre med bedre ubåttyper.

de Gaulle har vært i Moskva og det gamle gode forhold mellom Frankrike o Russland ble ytterligere fastslått. Begge makter er fast bestemt på å f sette krigen til Tyskland er slått og til det er oppnådd sikkerhet mot ny tyske overfall i framtiden.

Den tidligere omtalte affære oppe på Hedemarken synes å anta store dime sjøner, meldes fra Hamar. Et blodig drama i forbindelse med affären utsp tes for noen dager siden i byens gater. Advokat Sandberg fikk en formidd besøk på sitt kontor av en legionær ved navn Brend som skulde arrestere Sandberg hoppet ut gjennom spålglassruten og ut på gaten. En vill jakt fulgte derpå hvorunder legionæren skjøt flere skudd som ramte slik at Sa berg tilslutt falt om i gaten av utmattelse. Flere tyskere kom like ette tilstede, tok revolveren fra attentatmannen og bragte både ham og Sandbe til fengslet. Sandberg ble straks sendt videre til sykehuset. Her døde h dagen etter. En anseelig tilskuermasse var øyenvitner til dramaet uten å reta seg noe, hvilket ikke lover godt for de kommende kamper som vi alle ut i før eller senere, både gamle og unge. En resolutt opptreden fra til skuernes side vilde ha kunnet redde Sandbergs liv. Men ikke bare det, ha vilde ha hatt de beste sjangser for å unnsnippe forfølgerne. Det forlyde med bestemthet at Rediess har oppholdt seg på Hamar i flere uker, men ry ene om at det allerede har vært holdt standrett og flere skutt medfører ke riktighet. Forleden ble det samlet masseunderskrifter på et andragend til Rediess om å frigi en av de tidligst arresterte lører. Svaret kom um delbart etter i form av arrestasjoner av 7 av de første navn på listen, riblandt politimester Beickmann og overingenøren for veivesenet i Hedmar I Hamar fengsel pågår torturen daglig etter de mest middelalderske metod Tilstandene i fengslet er blitt så uutholdelig selv for fengselslagen at han har måttet rømme fra det hele. Det er fremdeles Kirsbom, Oppegård, vernes og Brend som er overjustisen i Hedmark. Det sier seg selv at bef ningen bare venter på at straffen skal innhente dem og for alltid gjøre slutt på deres redselsvelde.

I over en måned har tyske tropper gått vakt langs jernbanen mellom lo og Trondheim. Der er flere vakter for hver kilometer og ialt er ikke dre enn 4 a 5000 tyskere beskjefitiget med vaktholdet. Det er naturligvi svære troppetransporter som pågår dag og natt sørøver som er årsaken ti den store forsiktighet som utvises. De fleste av troppene blir innkavre i Gudbrandsdalen og på Opplandene, hvor skoler og forsamlingshus er rekvr rert i stor stil, men mange kommer også til Oslo og lengere sørøver. Ov sjøen og hjem kommer de vel neppe. Over 300,000 mann, som tyskerne vil v vell bruk for på frontene, er med andre ord innlåst her i Norge.

Etter at befrielsen av Frankrike og Belgia hadde foregått med den største rikanske fart og de alliertes generaler så å si med rene ord hadde lovet os krigen skulde være slutt i år, hadde alle håpet at fredsklokkene igjen skul kime i den jul vi nå går inn i. Men dessverre, krigen kommer til å rase ogs ne jul og kanskje verre enn noesinne. Vi kan bare håpe at denne krigsjulen endelig må bli den siste i dette verdensoppgjøret.

Det viste seg at det tyske nederlaget i Frankrike ikke ble av slike dimen her som en hadde regnet med. Tyskerne fikk reddet hovedmengden av sine arme og sitt materiell i god behold tilbake til Siegfriedlinjen. Men ikke bare de t, de fikk også med seg svære materalmengder og forråd av det som tilhørte rikrike slik at de allierte etter befrielsen oppdaget at det var et ribbet di som lå bak seg. Londonkringkateren selv oplyste at de allierte ikke fantd brubart lokomotiv eller annet jernbanemateriell igjen i Frankrike, alt var et. Under disse omstendigheter ble forsyningene til armeene vanskeliggjort i grad at forfølgelsen av fienden slappet av for helt å stoppe opp en kostbar ved de tyske grenser. De tyske armeer fikk tid til å samle seg, bemanne o este seg i Siegfriedlinjen før de allierte hadde rukket å få satt sambands jene i stand og offensiven kunde gjeopntas. Siden har det gått smått, men har stadig gått framover, steg for steg slår de allierte seg inn i Vestvol og selv om snegletemptiet oprettholdes kan en regne seg til at hullet i tvollen vil være slått innen en overskuelig framtid. Det ser ikke ut til at allierte akter å foreta noen re forsering av festningsverkene med de derav gende store blodtap, men de legger an på å spare mest mulig av sine unge sol er med den katastrofale blodofringen i 1918 i friskt men uhyreilig minne. Den ategiske situasjon med allierte armeer rundt alle tyske grenser betyr i vir ligheten at krigen er avgjort, kvelertaket er tatt på Tyskland og de allierte om de vil bare ligge der de ligger og spare sitt blod, så vil Tyskland før er senere måtte kapitulere som som en annen innesluttet festning der i det ge løp hverken kan produsere livsnødvendigheter eller ammunisjon nok for be ningen. Selv en slik krig kan ikke bli langvarig etter denne dag. Hittil har kland levet høyt på ranet fra de okkuperte stater, men nå er den situasjon den nærmeste opphørt. Men, inavender mange utalmodig, de allierte må da ten på den lidende sivilbefolkning iser i de okkuperte land og sette alle kluter for å slutt på elendigheten, koste hva det vil av soldater og materiell. De førende kan imidlertid ikke i første rekke tenke på sivilbefolkningen og som er bekvemmet for den. Omtanken for soldatene må gå først både fordi de er kjernen i enhver nasjon både i krig og fred. Når freden kommer er det de e soldatene, ikke så meget sivilbefolkningen, som skal forplante og føre na nenes liv videre. Ve den nasjon som da har forblødd seg på slagmarken. Vi kan ke oss at særlig for England må betraktninger som disse spille en særlig stor le.

Mange er forbauset over at den tyske motstand ennå kan være så sterk, at det e allerede er blitt mangel på et eller annet krigs-uunnverlig stoff og at de skaffe folk nok til frontene både hjemme og ute. For dem som alt før krigen seg innblåse at den tyske krigsmakt var bluff, papkanoner, må jo situasjo være overraskende; men for dem som forstod at Tyskland var rustet som vel ri noen makt på kloden har vært, går forbauselsen kanskje heller i en annen ning, nemlig den at det bare etter fem års krig er lyktes de dårlig rustede standere å trenge den tyske krigsmakten inn i sitt eget skall. Mange mente når forts de allierte flyeskadrene var kommet i sving med å slippe sine bom ester ned over den tyske krigsindustri skulde krigen snart være ferdig. Sær ilde måtte det bli for oljetilførslen når de syntetiske oljefabrikkene ble bet etter at ålle de naturlige oljekildene var tapt. Forklaringen på at Tysk å ennå tæler bombingene må søkes i at riket er så overmåte vidt i utstrekning at millioner tyskere kanskje ennå ikke har hørt vislingen av en fallende be, og den at en må regne med at en stor prosent av kastede bomber har for let sine mål. Hovedårsaken til at Tysklands krigsproduksjon ennå er så høy er dog den at en stor del av industrien er blitt underjordisk og uangripelig r lufangrep. Dette må i særlig grad være tilfellet med oljefabrikkene, for l hadde Tyskland gigantiske oljelager da krigen brøt ut, men de var neppe regnet på nær enn fem års krig. Hva folkekraften angår har jo Tyskland løst en ved å deportere arbeidskraft fra alle de okkuperte land slik at IO milli er fremmede arbeider nå arbeider i den tyske krigsindustrien eller annen tysk produksjon. Det er en arme som er ne ten like stor som den Tyskland har

-ved frøntene. Her står vi ved et av de tristeste kapitler i denne krigen. Vi kan tenke oss at hovedmassen av disse arbeiderne før krigen i sine respektive hjemland stemte antimilitaristisk ved valgene fordi de avskydde krigen og bidrog sitt til å gjøre sitt eget land lite krigsforberedt. Og nå må de arbeide dag og natt med å smi våpen for sine fiender. Verre tragedie enn dette kan ikke godt ramme menneskeskjebner. Dessverre har det ~~ikke~~ hittil heller ikke vært noen tegn å oppdage på at disse arbeiderne saboterer i nevneverdig utstrekning. En skulde synes at de kunde gjøre mere skade enn gagn om de vilde. Også her hjemme har tyskerne en menige folk som arbeider for seg utenom quislingene og de stripete. En ser dem især på de militære anleggene. Det er vanskelig å kritisere disse folk før en får kjennskap til enten arbeidet er frivillig eller det er tvangs. Men alle som arbeider i tysk tjeneste skal noteres opp og deres forhold i sin tid rettslig granskes. Har det vist seg at de frivillig har gått i tysk tjeneste må straffen over dem ikke utebli likeså litt som over quislinger og stripete. De har bidratt til å forlenge krigen og forårsaket større ulykkene.

Quisling sa i en av sine siste taler at det gjaldt å finne de punkter hvor det måtte formodes at jessingfronten stod uenig og utbytte disse punktene, disse spørsmålene i agitasjonen for å skape forvirring. Det må innrømmes at hans presse har fulgt parollen til det ytterste men alltid forgjves. Det siste utslag i forsøk på å skape forvirring vil man ha sett i Aftenposten i disse dager der det formelig har haglet med "inserter" fra bonde og bymann om svartebørs og danslags som har vært godt egnet til å sette vondt blod mellom de to parter. Den ene "innsenderen" har skyldt på den andre for å få folk til å glemme at skylden ligger hos myndighetene, i nazisystemet, ikke hos bonde eller bymann. "Inserterne" har avslørt den verste journalistiske svindel en kan tenke seg. De er alle skrevet på quislingske kontorere og av de samme skribenter. Det finnes selvfølgelig ikke en jessing, en god nordmann, som vil svarte sin sjel med å sende slike innlegg til nazipressen som kan opptas i denne, det være seg om den mest ubetydelige ting av verden. Alle folk vet at alle artikler og nyheter i nazipressen må på forhånd godkjennes av goebbelske underavdelinger, intet kommer inn som ikke tjener nazismen. - En annen sak er det å skrive anonyme brev til naziredaksjonene som til framst ende nazister i det hele tatt. Det er en meget effektiv form for nervekrig, og den engelske kronikøren "Mannen fra gaten" legger stor vekt på den anonyme brevskriving som ledd i kampen mot nazismen.

Erling Bjørnson sitter ennå på Aulestad og kaster skitt og hån over sin avdøde fars minne. Han leverte nylig et innlegg i Oslo radio (opptatt i pressen). Foruten at han fortsatte sitatfusket mot sin far serverer han igjen en rekke leilighets skurrerier. Han kaller Russland for "Norges arvefiende", men samtidig forteller han "at de russiske soldater for første gang står i Norge". Arvefiendskapet kan da ikke skrive seg fra nordmennene som altså aldri har hatt noe bry med russerne. Men kanskje det er E.B.'s mening at det er russerne som hater oss fordi de gamle nordmenn i sin tid ofte besatte deler av Gardarike? - "Sannheten er at aldri har Norge vært bedre styrt" enn av NS, skriver Erling B. videre. Ja, ten kan jo spørre finnmarkingene om det. Aldri før har det hendt at en norsk regjering har sendt to ministre til en landsdel, jaget befolkningen og svidd landsdelen av. Aldri før har det heller hendt i noe annet land. Men her i Norge hender det under quislingstyret.

Det blir større og større fart i sabotasjehandlingene især i Oslo. Fredag kveld sprengtes motorkompaniet ved Bislet og lørdag morgen bilverkstedet hos Thrane Steen ved Skøyen. Natt til søndag gikk et bensinlager ved Lysaker. Folk er fornøyet med at ødeleggelsen av fiendens krigsproduksjon her i landet skjer på denne måten og ikke ved bombing som vilde komme til å koste mange menneskeliv. Det er også den alminnelige mening at det er tyskere ~~xxx~~ med på sabotasjen ellers vilde de ikke kunde bli så vellykkede så skarpt vakthold som det nå er over alt.

Tyskerne satte igår igang en stor offensiv mellom Luxemburg og Aachen på vestfronten. "Tiden arbeider for oss", sier Goebbels hver uke. Denne nye offensiven forteller at tiden ikke arbeider for Tyskland, men tyskerne er nødt til å se på en slutt på den snarest mulig. Dette er sikkert et fortvilet forsøk, men det minner oss for meget om offensivforsøkene i 1918, som nok oppviste resultater, men som ikke tilførte seieren.

Godt år for Norge.

Nyttårsaften 1940 sendte Nordahl Grieg oss dette diktet fra London:

Ubegynt aldri ferdig
er brevet vi skriver hjem.
Det blev ikke satt på papiret
vi vet det når ikke frem.
Det var i himlens og havets
ufølsomme rum vi skrev,
og ingen hjemme får vite
at det var deres brev.

Posten kan ikke ta det.
Sperret er fjord og fjell.
Men hjertet vårt gjemmer en utvei
at vi kan gå med det selv.
Nyttårsnatten i snelys
går vi et steds i land
og innover stiene sprer seg
en flokk på IO tusen mann.

Maskingeværer og stikkbrev
soldater og politi
venter oss hvor vi kommer.
Usette går vi forbi.
Det er allikevel noe
som gestapo ikke vet.
Medsammensvorne har mødt oss
men det er vår hemmelighet.

Mot alt vi elsker og kjenner
er det hver av oss går
såvisst som trekkfuglbruset
ikke kan stanses en vår.
Et barn vil ta oss ved hånden
en mor har visst at vi kom,
og vi er sammen i landet
som vi alene vet om.

Hvem av oss er landflyktig?
Vårt eget folk er vi blandt.
Men hver av de tyske som
tramper i gatene er emigrant.
De strøk fra sitt land og kjøpte
med andres hunger og blod,
nydelsen ved å herske
ett år eller kanskje to.

Fritt levde de bak sine grenser.
Det var ikke nok for dem!
og smertens dag for de tyske
blir dagen da alle skal hjem.
Et stort hjem er det de krever.
Hvor mennesker lider og dør
føler de: Dette er Tyskland
hvor Tyskland ikke var før.

Slik blir et fedreland mistet.
For intet hjerte slår rot
i dette isnende livsrom
av urett og overmot.
Seierherren er fange
sin egen erobrings trell.
Vil han ha landet tilbake
får han befri det selv.

Men vi av vårt folk blir rotfast:
vi slapp ikke landets ånd.
I natt skal vi komme i drømme
i morgen med våpen i hånd.
Vi kommer, men vi tar med oss
en bitterhet vill og hard
at mange må kjøpe med livet
den jord som alltid var vår.

Men etter den grusomme leken
som pinte, myrdet, rev ned
ber vi at landet vi elsker
må gi oss kraft til fred.
Volden selv må bli hjemløs
når folket har funnet hjem
og vi skal virkeliggjøre
det brevet som ikke kom frem.

Den tyske offensiven i vest har kulminert. Det har lyktes de tyske armeene å gjøre et innbrudd i den I. amerikanske armers front i en dybde av 50-60 km., men noe gjennombrudd har ikke kunnet oppnås, hvilket den tyske hærledelse formodentlig heller ikke har trodd skulde lykkes. På alliert hold innrømmes åpent at offensiven kom overraskende og at den også var overraskende ved sin styrke. Tar en imidlertid i betraktning at det alltid har lyktes de tyske armeer under sin retrett på alle fronter å trekke seg tilbake i noenlunde ro og orden må en naturligvis regne med at de ennå er i besittelse av betydelig slagkraft som kan gjøre seg gjeldende snart her snart der ennå en tid framover. Hvor lenge denne situasjon vil vare beror alene på kapasiteten av krigsproduksjonen og matforsyningen. Den oljeknapphet som syntes å gjøre seg gjeldende til en viss grad under operasjonene i Frankrike i høst synes i allefall midlertidig å være overvunnet. Den økede innsatts av tyske fly de siste dagene tyder på det. Men det er mangfoldige råprodukter som er nødvendige i en krigsproduksjon og en stor og viktig del av denne er tyskerne henvist til å få utenfra. Disse kanaler er for lengst stopnet og en krise i en eller annen retning kan ikke være langt unna, hvis den ikke allerede er der. Kanskje offensiven i vest nettopp er utslag av en slik krise, et forsøk på kamuflasj av en alvorlig situasjon. Ingen vet det med sikkerhet. Fra alliert side har det i den senere tid ikke vært antydning om en forestående alvorlig mangel på råstoff til krigsproduksjonen i Tyskland. Under denne offensiven i vest har tyskerne vært særlig beunstreget av atmosfæriske forhold. Det tåkete og nedbørsrike været har i høy grad lettet hemmeligholdelsen av militære manøvrer og hindret de allierte i høy grad i å la sin overlegenhet i luften komme til full utførelse. Først nå i juledagene har været lettet såpass at flyformasjonene har kunnet settes inn. Og resultatet er ikke uteblitt. Den tyske innbruddsfront anripes nå i flakene og selv om den tyske hærledelse nå formodes å ha hatt en slik utvikling for øye allerede ved offensivens start er det ting som tyder på at den tyske innbruddsarmer snart vil oppdage at den er kommet i en farlig situasjon - at den er blitt omringet. Vestfronten vil under alle omstendigheter by på adskillig spennings i de nærmeste dagene.

I Ungarn har russerne holdt fram sin offensiv og er snart herrer i hele landet. Dagens aviser forteller at Budapest er blitt en "forsvarsøy", hvilket oversatt fra tysk betyr at byen er helt omringet. Vinteroffensiven i øst er ellers ikke kommet i gang ennå, bortsett fra Libau og Memelområdet der russerne har gått til angrep og har god framgang. Det er utvilsomt bare spørsmål om dager da denne del av fronten er helt likvidert.

På den politiske front har forholdene i Hellas påkalt sterkest oppmerksomhet. Siden klassisk tid har dette landet stadig vært hjemskikt av politisk ure med skiftende styreform, uavladelig skifting mellom demokrati og diktatur. Da den siste krigen brøt ut hadde landet diktatur og det er etterveene av dette som landet nå lider under. De gamle politiske motsetningene har tørnet sammen til den rene borgerkrig. Churchill og Eden har i julen vært i Athen for å forsøke å forlike partene, men noe resultat av konferansene foreligger i skrivende stund ikke. Grekerne holdning er meget å beklage og en kunde fristes til å si at et slikt ulikevektig folk ikke fortjener friheten. Men deres opptreden vil sikkert være en lærepenge for andre. I Frankrike er det blitt helt rolig. Franskmennene bøyer seg loyalt under de Gaulles regime inntil forholdene blir slike at der kan holdes valg. Her i Norge er det en selvfølge at vi følger franskmennenes eksempel i så måte. Noe gresk røre vil vi ikke ha her, uansett hvem som skal overta ledelsen etter nazistene og quislingene.

Julen har vært forholdsvis rolig her hjemme, få sabotasjehandlingar og ennå færre mord. I ettermiddag fant det sted en eksplosjon i Møllergaten 16 der arkivet for borgervaktene ble ødelagt. - Quislingavisene har ellers fortalt at en rekke politiske fanger er blitt løslatt fra konsentrasjonsleirene til jul. De var nå alle overfylt så det var nødvendig å skaffe mer husrom. Fra den store våpenaffære på Opplandene foreligger det intet nytt. De fire angivere og mordere Kirsbom, Brend, Uppegård og Levernes skal ennå være blandt de levendes tall. - men lampen brenner -

Nyttårsaften 1940.

Av Nordahl Brings
Ubegynt aldri ferdig
er brevet vi skriver hjem.
Det blev ikke satt på papiret
vi vet det når ikke frem.
Det var i himlens og havets
ufølsomme rom vvi skrev,
og ingen hjemme får vite
at det var deres brev.

Posten kan ikke ta det.
Sperret er fjord og fjell.
Men hjertet vårt gjenner en utvei
at vi kan gå med det selv.
Nyttårsaften i analyse
går vi etsteds i land
og innover stiene sprer seg
en flokk på titusen menn.

Maskingeverer og stikkbrev
soldater og politi
venter oss hvor vi kommer.
Daette går vi forbi.
Det er allikevel noe
som gestapo ikke vet.
Medansvorne har sedt oss
men det er vår hemmelighet.

Mot alt vi elsker og kjenner
er det hver av oss går
såvisst som trekkfuglbruset
ikke kan stanses en vår.
Et barn vil ta oss ved hånden
en mor har visst at vi kom,
og vi er sammen i landet
som vi alene vet om.

Hvem av oss er landflyktig?
Vårt eget folk er vi blandt.
Men hver av de tyske som irrasjon
træper i gatene er esigrant.
De strek fra sitt land og kjøpte
med andres hungar og blod,
nydelsen ved å herske
ett år eller kanskje to.

Fritt levde de bak sine grenser.
Det var ikke nok for dem
og smertens dag for de tyske
blir dagen da alle skal hjem.
Et storkjen er det de krever.
Hvor sønneker lider og der
feler det Dette er Tyskland
hvor Tyskland ikke var fer.

Slik blir et fedreland mistet.
For intet hjerte slår rot
i dette lanende liverom
av urett og overmot.
Seierherren er fange
sin egen erobrings trell
vil han ha landet tilbake
får han befri det selv.

Men vi av vårt folk blir rotfast:
vi slapp ikke landets ånd.
I natt skal vi komme i drøsse
i morgen med våpen i hånd.
Vi kommer, men vi tar med oss
en bitterhet vill og hård
at mange må kjøpe med livet
den jord som alltid var vår.

Men etter den grusomme lekem
som pinte, myrket, rev ned
ber vi at landet vi elsker
må gi oss kraft til fred.
Volden selv må bli hjenlss
når folket har funnet hjem
og vi skal virkeliggjøre
det brevet som ikke kom frem.

Til Kongen.
Av Arnulf Øverland.

Ditt lefte: "Alt for Norge"
det har du trofast holdt.
Om vi stod fram på torget
og ropte på revolt,
om våre ord ble krasse
deg ledet ingen vill.
Du herte ingen klasse,
men hele folket til.

Slik skal vår konge være,
så rolig og så rank.
Du er vår egen øre,
ulastelig og blank.
Selv på den tunge dagen
da skjold og verge brast
og da vår her var slagen
stod du fremdeles fast.

Mot usseldommen, sviket,
mot niddings leisevorn
står samlet hele riket,
vi venter deg igjen.
Om våpenlese, svake
vi holder ennå stand.
Vi venter deg tilbake,
her er ditt folk, ditt land!

Våre menn.
Av Arnulf Øverland.

I Møllergaten 19
der sitter våre menn
i kamp for folkets frihet
gav de sin egen hon.

Der sitter Norges øre
og sannhets fanevakt,
fordi de ikke solgte
sitt land til fremmed makt!